

ΦΚΘ: Η αρχή, η πορεία, το σήμερα, το αύριο...

Επιμέλεια: Άγγελος Αγγελίδης

Όταν το Σεπτέμβριο του 1960 στον κινηματογράφο «Ολύμπιον» ξεκινούσε η (τότε ονομαζόμενη) «Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου», κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει την πορεία της. Μια πορεία, που κυριολεκτικά πέρασε από 40 κύματα... Στιγμές άλλοτε απογοητωτικές, άλλοτε αδιάφορες και μερικές φορές απογοητευτικές για το θεσμό. Όπως και να έχει, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου ήταν, είναι και θα είναι στενότερα συνδεδεμένο με την πόλη της Θεσσαλονίκης, αλλά και με ολόκληρη την Ελλάδα.

Η λάμψη των stars, η (ένιστε δικαιολογημένη) «οργή» του εξώστη, η κριτική επιτροπή, οι σκηνοθέτες, τα βραβεία, τα επεισόδια, τα πάρτι και φυσικά οι αμέτρητες ταινίες, συνθέτουν το σκηνικό αυτό, που σήμερα ονομάζουμε «Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης». Άλλωστε, μαζί με τα αντίστοιχα των Κανών και της Βενετίας είναι από τα λίγα Φεστιβάλ που έχουν τόσο μεγάλη διάρκεια ζωής.

■ Από τον Κατράκη στο Μάλκοβιτς κι από την Παξινού στον Κόπολα

Σχεδόν όλοι οι stars του εγχώριου σινεμά, όπως η Αλίκη Βουγιουκλάκη, ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ, η Κατίνα Παξινού, η Αντιγόνη Βαλάκου, η Άννα Συνοδινού, η Γκέλυ Μαυροπούλου, ο Μάνος Κατράκης, η Μάρω Κοντού, η Ρίκα Διαλυνά, ο Θανάσης Βέγγος κ.α. τίμησαν με τη παρουσία τους όλα αυτά τα χρόνια το θεσμό. Όμως, ιδιαίτερα αισθητή ήταν και η παρουσία διεθνών καταξιωμένων ηθοποιών και ανθρώπων του κινηματογράφου όπως η Κατρίν Ντενέβ, η Φαίη Ντάναγουι, ο Τζον Μάλκοβιτς, ο Άντονι Κουίν, ο Φράνσις Φορντ Κόπολα, ο Μπερτολούτσι, ο Όλιβερ Στόουν και ο Ουίλιαμ Νταφ, οι οποίοι έδωσαν ένα διεθνή κοσμοπολίτικο «αέρα» στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

■ Η αρχή...

Η «Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου», που διεξήχθη για πρώτη φορά το Σεπτέμβριο του 1960 –στο πλαίσιο της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης– στον κινηματογράφο «Ολύμπιον», ανήκε οργανωτικά για δύο συνεχόμενες χρονιές στη ΔΕΘ με πρόεδρο τον Γ. Γεωργιάδη. Η ιδέα για την «Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου» αποτελούσε μέρος πρότασης της Μακεδονικής Καλλιτεχνικής εταιρίας “Τέχνη”, του προέδρου της καθηγητή Λίνου Πολίτη και του

μέλους του Δ.Σ. Παύλου Ζάννα, ιδρυτή επίσης της Κινηματογραφικής Λέσχης “Τέχνη”. Η πολιτική απόφαση με την οποία τελικά διαμορφώθηκε και υλοποιήθηκε η πρόταση, ανήκε στον τότε υπουργό Βιομηχανίας Νικ. Μάρτη, ο οποίος το 1958 είχε υπαγάγει τον κινηματογράφο στο υπουργείο του.

Το 1962 η «Εβδομάδα Ελληνικού Κινηματογράφου» πέραν στη δικαιοδοσία του υπουργείου Βιομηχανίας με κανονισμό που προβλέπει προκριματική επιτροπή –αφήνοντας περιθώριο για το κόψιμο ταινιών και για λόγους λογοκρισίας– ενώ από την επόμενη χρονιά αρχίζουν να προβάλλονται και ξένες ταινίες εκτός συναγωνισμού και παίρνεται η απόφαση η «Εβδομάδα» να διεξάγεται αμέσως μετά τη ΔΕΘ, για να λυθούν τα ζητήματα φιλοξενίας στα ξενοδοχεία της πόλης. Από το 1964 (και μέχρι το 1996) οι προβολές γίνονται στην αίθουσα της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών με την παρουσία «αστέρων».

■ Η μετονομασία

Το 1966 –χρονιά κατά την οποία εμφανίστηκαν και οι περισσότερες «φεστιβαλικές» ταινίες από την ίδρυση του θεσμού και μέχρι το 1973– η «Εβδομάδα» μετονομάζεται σε «Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου» και προβλέπεται αυτόνομη εβδομάδα για φεστιβάλ ξένου κινηματογράφου, κάτι που στην πράξη δεν υλοποιείται παρά μόνον το 1972.

Το 1973, στο 14ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου, δύο αλλαγές σημειώνονται: οι εμπορικές ταινίες απουσιάζουν παντελώς και αυξάνεται το ποσό των βραβείων.

■ Το 15ο, «μεταδικτατορικό» φεστιβάλ και ο «θερμός» β' εξώστης

Το επόμενο, 15ο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου (1974), πραγματοποιήθηκε λίγους μήνες μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα και έγινε μέσα σε εξαιρετικά θερμό κλίμα: ο β' εξώστης –η ομάδα των πιο θερμών σινεφίλ που έχει αρχίσει αρκετά χρόνια πριν να καταλαμβάνει τον β' εξώστη και από εκεί να εκδηλώνει τις επιδοκμασίες και αποδοκμασίες του– ανακοινώνει βραβεία κοινού, απαιτώντας παράλληλα ένα «λαϊκό φεστιβάλ» του κοινού και των δημιουργών, καθιερώνονται οι επαναληπτικές προβολές, ενώ κομμένες από την επιτροπή ταινίες δημιουργούν το δικό τους Αντι-φεστιβάλ σε άλλη αίθουσα – κάτι που αποτελεί πρακτική των επόμενων ετών.

Από την επόμενη χρονιά (1975), οι διοργανωτές έρχονται σε στενή επικοινωνία με τα σωματεία του ελληνικού κινηματογραφικού χώρου για θεσμικές αλλαγές. Έτσι, με καταργημένη τη λογοκρισία, οι επιτροπές του Φεστιβάλ αποφασίζεται να συγκροτούνται πλέον από άτομα που προτείνουν τα σωματεία.

■ Το αντι-φεστιβάλ

Ωστόσο, την επόμενη χρονιά (1976) αυτό δεν ίσχυε εξ αιτίας μίας τροποποίησης του κανονισμού από το Υπουργείο Βιομηχανίας, προκαλώντας τη διάσπαση του Φεστιβάλ το 1977 σε Φεστιβάλ και Αντι-Φεστιβάλ. Το δεύτερο λειτούργησε παράλληλα με το επίσημο, με βάση τον κανονισμό του 1975, συγκινητώντας το ενδιαφέρον του κοινού. Προκειμένου να αποφευχθεί η επανάληψη αυτού του φαινομένου και την επόμενη χρονιά, το υπουργείο Βιομηχανίας αποδέχθηκε τη συμμετοχή στις επιτροπές του 19ου Φεστιβάλ (1978) και μελών από τα σωματεία.

Από το 1981, από την 22η διοργάνωσή του δηλαδή, το Φεστιβάλ υπάγεται πλέον όχι στο υπουργείο Βιομηχανίας, αλλά στο υπουργείο Πολιτισμού – όπως και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το οποίο ιδρύθηκε το 1977. Την επόμενη χρονιά (1982), ψηφίζεται νέος κανονισμός για το Φεστιβάλ από την υπουργό Πολιτισμού Μ. Μερκούρη και τον υφυπουργό Οικονομικών Δ. Τσοβόλα ύστερα από εισήγηση του τμήματος κινηματογραφίας του ΥΠΠΟ υπό τον Μ. Ζαχαρία. Έτσι, θεσπίζεται πληροφοριακό τμήμα για όσες ταινίες δεν προκρίνονται, ενώ στις επιτροπές υπάρχει εκπροσώπηση των σωματείων. Τα βραβεία είναι πλέον «ηθικά» και τα χρήματά τους μοιράζονται ισόποσα σε όλους τους συμμετέχοντες.

■ Οι καινοτομίες

Την επόμενη χρονιά (1983) συνεχίζονται οι βελτιωτικές καινοτομίες: θεσμοθετείται η «Ανοιχτή οθόνη» για τις κομμένες ταινίες, παράλληλα με το πληροφοριακό τμήμα, καταργούνται τα χρηματικά βραβεία και καθιερώνεται νέος θεσμός, τα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας, τα οποία απονέμονται πλέον απευθείας από το ΥΠΠΟ στο τέλος της χρονιάς και στα οποία μετέχουν και ταινίες που δεν έχουν προβληθεί στο Φεστιβάλ, και, τέλος, δημιουργείται χωριστή κατηγορία βραβείων για το ντοκιμαντέρ, διαχωρίζοντας πλήρως το είδος από τη μυθοπλασία – ενώ τα προηγούμενα χρόνια ταινίες τεκμηρίωσης

1η διοργάνωση: “Οι δημιουργοί της ταινίας Μανταλένα: Παντελής Ζερβός, Αλίκη Βουγιουκλάκη, Μάνος Χατζιδάκις, Δημήτρης Παπαμιχαήλ, ο σκηνοθέτης Ντίνος Δημόπουλος και η Καίτη Λαμπροπούλου.”

2η διοργάνωση “Μέλη της Κριτικής Επιτροπής με γνωστούς καλλιτέχνες. Διακρίνονται οι: Αλέκος Αλεξανδράκης, Νίκος Κούνδουρος, Μιχάλης Κακογιάννης, Ηλίας Βενέζης, Μάριος Πλωρίτης, Μάνος Κατράκης, Γρηγόρης Μπιθικιώτης, Ειρήνη Παπά και Μίκης Θεοδωράκης”

5η διοργάνωση: Ο Πέτρος Φυσσούν καταχειροκροτούμενος

16η διοργάνωση: Διαμαρτυρία εν μέσω προβολής

και μυθοπλασίας διεκδικούσαν τα ίδια βραβεία. Παράλληλα, σε αυτή τη διοργάνωση αρχίζουν τα αφιερώματα σε πρόσωπα του Φεστιβάλ και οι αναδρομές στο παρελθόν του ελληνικού κινηματογράφου, ενώ η σύντομη επίσκεψη του Μητροπολίτη στο Φεστιβάλ προσθέτει αίγλη στο θεσμό.

Στο 26ο Φεστιβάλ (1985) μετά από απόφαση της επιτροπής συμμετέχουν όλες οι ταινίες στο διαγωνιστικό και για πρώτη φορά λειτουργεί χώρος συναντήσεων με βίντεο στο περίπτερο 8 της ΔΕΘ, προάγγελος κινηματογραφικής αγοράς. Την επόμενη χρονιά, το 1986, στην 27η διοργάνωση του Φεστιβάλ, ο νέος νόμος για τον κινηματογράφο δημιουργεί θέση μόνιμου διευθυντή με διετή θητεία και με την πλασίωση μόνιμης γραμματείας. Το 28ο Φεστιβάλ δεν περιλαμβάνει πλέον ταινίες μικρού μήκους, οι οποίες με απόφαση του ΥΠΠΟ μεταφέρονται σε δικό τους φεστιβάλ στη Δράμα.

■ Πλέον... Διεθνές

Ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '80, ωστόσο, η ύφεση στην ελληνική κινηματογραφική παραγωγή, η μειωμένη ανταπόκριση του κοινού στις προβολές του Φεστιβάλ και η εν γένει κατάσταση του ελληνικού κινηματογράφου οδηγεί σε ριζική αναθεώρηση του Φεστιβάλ, το οποίο από την 33η διοργάνωσή του το 1992 με την ονομασία Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης γίνεται πλέον διεθνές, ενώ παράλληλα εξακολουθεί να προβάλλει την ετήσια ελληνική παραγωγή. Ταυτόχρονα, η Διεθνής Ομοσπονδία Παραγωγών (FIAPF) έδωσε το χαρακτηρισμό του Επίσημου Φεστιβάλ Κινηματογράφου σε αυτό της Θεσσαλονίκης. Από την αρχή της διεθνούς φάσης του Φεστιβάλ (1992), είχε οριστεί ότι πρόκειται για ένα Φεστιβάλ του οποίου το επίσημο διαγωνιστικό πρόγραμμα περιλαμβάνει πρώτες ή δεύτερες ταινίες πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών από όλον τον κόσμο – ανάμεσά τους και πρώτες ή δεύτερες ταινίες ελλήνων σκηνοθετών. Σε καμία περίπτωση δεν επρόκειτο για τυχαία επιλογή ή για αποτέλεσμα συγκυρίας, αλλά για επιλογή μέσα σε μία συγκεκριμένη φιλοσοφία που δίνει έμφαση στις νέες δυνάμεις του κινηματογράφου σε διεθνές επίπεδο. Επίσης, αποτέλεσε στρατηγική επιλογή μέσα στο πλαίσιο του διεθνούς χάρτη των κινηματογραφικών φεστιβάλ, ώστε να μπορέσει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης να αποκτήσει από την αρχή μία διακριτή ταυτότητα.

■ Νέο νομικό πλαίσιο

Έξι χρόνια μετά τη διεθνοποίηση του Φεστιβάλ, το 1998, επετεύχθησαν δύο μακροχρόνιοι στόχοι: Άρχισε να λειτουργεί κάτω από νέο νομικό πλαίσιο και απέκτησε το δικό του μόνιμο τόπο διεξαγωγής των εκδηλώσεών του στο κέντρο της πόλης της Θεσσαλονίκης, το ιστορικό συγκρότημα του «Ολύμπιον», ενώ την επόμενη χρονιά ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης δεσμεύθηκε να παραχωρεί κάθε χρόνο στο Φεστιβάλ για το δεκαήμερο του Νοεμβρίου τρεις αποθήκες στο Λιμάνι – δύο εκ των οποίων διαθέτουν συνολικά τέσσερις κινηματογραφικές αίθουσες.

Με χρονική αφετηρία την ίδια χρονιά, το Φεστιβάλ, από τη διοργάνωση μιας και μόνης -μολοντί σημαντικής- εκδήλωσης, ανέλαβε να προγραμματίζει και εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια ολόκληρου του έτους στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα και σε άλλες ελληνικές πόλεις. Έκτοτε, το «Ολύμπιον» λειτουργεί συνεχώς, παρουσιάζοντας νέες βραβευμένες ταινίες, όπως επίσης αφιερώματα και ρετροσπεκτίβες. Φιλοξενεί εκπαιδευτικά προγράμματα που βοηθούν στην ανάπτυξη μιας νέας γενιάς θεατών και εξοικειώνει το νεαρό κοινό με την τέχνη και τις τεχνικές της παραγωγής μιας ταινίας.

Σημαντικές εκδηλώσεις προστέθηκαν στο ημερολόγιο του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης μετά το 1998:

- ένα πετυχημένο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, το οποίο το Μάρτιο ετοιμάζεται για την επόμενη διοργάνωσή του,
- η ενότητα «Νέοι Ορίζοντες», η οποία λειτουργούσε σα μαγνήτης για τους κινηματογράφους και πλέον έχει μετονομαστεί σε «ημέρες ανεξαρτησίας»
- ένα φεστιβάλ αφιερωμένο στο χορό και την χορογραφία (Videodance) για επτά διοργανώσεις μέχρι και το 2004,
- ένα φεστιβάλ μαθητικών ταινιών, το «Πάμε ανεμά:» για τέσσερις διοργανώσεις μέχρι και το 2004 και
- μία αναπτυξιακή δράση από το 2003 μέχρι και σήμερα, το Balkan Fund, με στόχο την ενίσχυση των κινηματογραφιστών από το χώρο των Βαλκανίων και την Ελλάδα στον τομέα της ανάπτυξης σεναρίου.

■ Χέρι- χέρι ΦΚΘ και ΤΕΕ/ΤΚΜ

Η συνεργασία μεταξύ του Φεστιβάλ και του Τμήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΤΕΕ ήταν και παραμένει στενή. Το ΤΕΕ είχε επανειλημμένες συνεργα-

σίες με το Φεστιβάλ και συνδιοργάνωσαν πλήθος εξαιρετικών και επιτυχημένων εκδηλώσεων όπως «αφιέρωμα στον περιβαλλοντικό κινηματογράφο», «η πόλη, η νύχτα», «Megacities», «τα φώτα των λιμανιών», «Θεσσαλονίκη, κάθε μέρα».

■ Δράσεις...

Το 2005, στην 46η διοργάνωσή του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, δόθηκε μεγάλη έμφαση στη δημιουργία αναπτυξιακών δραστηριοτήτων με καινοτόμο χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα, το σύνολο αυτών των δραστηριοτήτων, που είναι βασισμένες σε διαβουλευσεις με τη διεθνή βιομηχανία του κινηματογράφου, επιτρέπει στο Φεστιβάλ να διεκδικεί συνεχώς καλύτερη θέση στο κύκλωμα των διεθνών κινηματογραφικών φεστιβάλ, ενώ παράλληλα αποτελεί, έτσι όπως έχει πλέον διαμορφωθεί η κατάσταση στον τομέα αυτό παγκοσμίως, απαραίτητο όρο για τη διασφάλιση ταινιών για τα επί μέρους τμήματα του προγράμματος. Εξαιρετικά σημαντική είναι και η εκδοτική δράση του Φεστιβάλ, το οποίο τυπώνει και εκδίδει κάθε του αφιέρωμα και μεγάλη εκδήλωση.

■ Οι... γραφικόπτες του Φεστιβάλ

Την 4η Εβδομάδα ανάμεσα στα νέα πρόσωπα που κάνουν αισθητή την παρουσία τους, είναι ο ελληνοαμερικανός παραγωγός Τζαίμς Πάρις, που συμμετέχει για πρώτη φορά με την ταινία "Ο αδελφός Άννα". Το μεσημέρι της 18ης Σεπτεμβρίου κάνει δεξίωση στο "Μεντιπερανέ" κι εντυπωσιάζει με την πληθωρική του και τα "κόλπα" του. Οπως γράφει η "Απογευματινή": "Ο Πάρις θέλησε να κάμει εντύπωση και το κατάφερε. Από την Αμερική έφερε με ειδική παραγγελία ούισκι, κόκα-κόλα και μπύρες. Μοίρασε ύστερα στους καλεσμένους εκλεκτά πούρα Αβάνας, αμερικάνικα τσιγάρα και σπιρτά". Την επόμενη μέρα ο Πάρις θα κάνει κάτι ακόμα πιο εντυπωσιακό... Λίγο πριν την προβολή της ταινίας "Της κακομοίρας", ένα τζιπ έφθασε έξω από τον κινηματογράφο "Ολύμπιον" και ξεφόρτωσε ένα τεράστιο κιβώτιο με την επιγραφή «Ο αδελφός Άννα» στον Κώστα Χατζηχρήστο για να γίνει της κακομοίρας και την ένδειξη «Προσοχή ευθραυστον». Το τεράστιο δέμα μεταφέρθηκε στο μπαρ του κινηματογράφου, όπου εκλήθη ο δημοφιλής κωμικός. Πράγματι ο Κώστας Χατζηχρήστος πλυσίωσε, άνοιξε

9η διοργάνωση: Στην πίστα η Έλενα Ναθαναήλ

12η διοργάνωση: Ο Anthony Quinn

15η διοργάνωση: Η επιτροπή του Β' εβώστη αναγγέλει τα δικά της βραβεία

23η διοργάνωση: Η Υπουργός Πολιτισμού Μελίνα Μερκούρη κηρύσσει την έναρξη της 23ης διοργάνωσης. Δίπλα της ο Αντώνης Κούρτης, Πρόεδρος της ΔΕΘ

το κιβώτιο και μια κοπέλα με μαγικό εμφανίσθηκε μπροστά στα έκπληκτα βλέμματα των παρισταμένων και του Χατζηκρήστου, στον οποίον η ωραία κοπέλα πρόσφερε ανθοδέσμη.

Στην επόμενη διοργάνωση γραφική νότα ήταν ο αείμνηστος Αχιλλέας Μαδράς, ο οποίος εθεάθη στα θεωρεία συνοδευόμενος από την Ελενα Ναθαναήλ. Πέτρα σκανδάλου ωστόσο αποτελεί μια νέα ηθοποιός, η Ελένη Ανουσάκη που κυκλοφορεί με ημιτόπλες, διαψεύδει ότι έχει ειδύλλιο με τον Αντону Κουήν και δηλώνει ότι θα γυρίσει ταινία με τον Φρανκ Σινάτρα!

Η πρώτη μέρα της εβδομης διοργάνωσης είχε τη σφραγίδα του παραγωγού Τζαίμς Πάρις, που συνέπεσε η ταινία του "Ξεχασμένοι ήρωες" ν' ανοίγει επίσημα την εκδήλωση. Από πολύ νωρίς είχε συγκεντρωθεί πλήθος κόσμου έξω από το Κρατικό Θέατρο, όπου η μπάντα του Δήμου παίζανε συνεχώς. Στην είσοδο του Κρατικού είχε παραταχτεί μια δμοιρία στρατιωτών, που ζήτησε ο Πάρις από τις αρμόδιες στρατιωτικές υπηρεσίες, με το αιτιολογικό ότι η ταινία του έχει πατριωτικό χαρακτήρα! Κι επειδή οι στρατιώτες της δμοιρίας επρόκειτο να απολυθούν σύντομα, ο Πάρις τους χάρισε ένα δέμα ρούχων. Λίγο πριν την έναρξη ένα ταγκ εισέβαλε στην πλατεία του Λευκού Πύργου, με μια πινακίδα που έγραφε "Ξεχασμένοι ήρωες" κι ακολουθούμενο από μια πολυτελή ανοικτή κούρσα, όπου επέβαιναν ο Τζαίμς Πάρις και οι πρωταγωνιστές της ταινίας. Τελευταία έκπληξη του δαμόνιου παραγωγού, ήταν ότι όλοι οι θεατές βρήκαν στα καθίσματά τους ένα πακέτο τσιγάρα! Το πιο σημαντικό κοσμικό γεγονός του Φεστιβάλ ήταν η ανάδειξη της μς Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, που έγινε στο Μεντιπερρανέ". Φαβορί ήταν η Εύα Μαράντη, αλλά το βραβείο δόθηκε στη νεοφερμένη Βέρα Κρούσκα, που ο Τύπος παρουσίασε ως

προστατευόμενη του Τζαίμς Πάρις. Στο 9ο Φεστιβάλ στις γραφικότητες του ήταν ο καβγάς του Τζαίμς Πάρις με την Ελλη Λοίζου, πρωταγωνίστρια του "Άνευ όρων", που με την τολμηρή μίνι φούστα της, περιφερόταν σαν γνήσια στάρλετ στους παρασκηνιακούς χώρους του Φεστιβάλ. Σε μια στιγμή έντονων αντεγκλήσεων η Λοίζου δηλώνει ότι θα κάνει δημόσιο στρηπ-τηζ για διαμαρτυρία και ο Τζαίμς Πάρις αδράχνει την ευκαιρία να θεσμοθετήσει έπαθλο 20.000 δρχ. σε όποια στάρλετ ξεντυθεί την ώρα της απονομής των βραβείων! Στο 14ο Φεστιβάλ ο Τζαίμς Πάρις, αν και δε συμμετέχει στο πρόγραμμα είναι και πάλι παρών. Διοργανώνει έντονη συζήτηση με πρωτοστατούντες τους Μάνο Χατζιδάκι, Γιώργο Τζαβέλλα και Γιάννη Μαρή. Προς το τέλος της συζήτησης δημοσιογράφος κατηγορεί τον Πάρις ότι τα "παίρνει από τη Χούντα" προκαλώντας την ταραχή του οικοδεσπότη, που λιποθυμά!

■ Ένταξη νέων προγραμμάτων

Οι εξελίξεις στο διεθνές κινηματογραφικό τοπίο, ειδικότερα σε ό,τι αφορά στα κινηματογραφικά φεστιβάλ, οδήγησαν το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στη δημιουργία νέων προγραμμάτων και τμημάτων που αναδεικνύουν νέες τάσεις και αποτελούν αφενός προτάσεις έκφρασης και προβολής για τους κινηματογραφιστές από την Ελλάδα και το εξωτερικό, όσο και ευκαιρίες γνωριμιές με νέες πτυχές της κινηματογραφικής δημιουργίας για το κοινό.

■ Digital Wave

Στο 47ο Φεστιβάλ διοργανώθηκε για πρώτη φορά το Digital Wave, ένα νέο, διαγωνιστικό τμήμα του Ελληνικού Προγράμματος, αφιερωμένο αποκλειστικά στη σύγχρονη ελληνική ψηφιακή δημιουργία. Η δημιουργία αυτού του τμήματος αποτελεί αναγνώριση των σύγχρονων συνθηκών παραγωγής κινηματογραφικών έργων και επιτρέπει σε έναν κινηματογράφο κατ' ουσία ανεξάρτητο και χαμηλότερου προϋπολογισμού να βρει το δρόμο του προς το κοινό.

■ Focus

Το πρόγραμμα Focus πρωτοεστηθήκε στο κοινό το 2006 στο 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης με τον κύκλο ταινιών «Εφηβικός Πόθος / Εφηβικός Πόνος». Στόχος του προγράμματος είναι μια άλλη προσέγγιση στην πρόσφατη κινηματογραφική παραγωγή με γνώμονα τις θεματικές, δηλαδή τα ίδια τα θέματα των ιστοριών που αφηγούνται οι ταινίες, και που συγκεντρώνουν το

ενδιαφέρον διαφορετικών νέων δημιουργών από όλο τον κόσμο.

■ Experimental Forum

Το νέο αυτό τμήμα, που ξεκίνησε στην 49η διοργάνωση το 2008, εστιάζει αποκλειστικά στην «πειραματική» δημιουργία που έχει ως αντικείμενό της το ίδιο το φιλμ και τις δυνατότητές του. Το πρόγραμμα αυτό ασχολείται με ένα είδος δημιουργίας πιο προσωπικής, τόσο κατασκευαστικά όσο και αφηγηματικά από αυτό που ονομάζουμε Σινεμά, δημιουργίας όμως αμιγώς κινηματογραφικής. Στόχος του προγράμματος αυτού είναι να ενδυναμώσει τη διεθνή φήμη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ως θεσμού που αναλαμβάνει πρωτοβουλίες στην ανάδειξη των αμιγώς κινηματογραφικών πρωτοποριών.

■ Generation Next

Ένα νέο πρόγραμμα που έκανε την εμφάνισή του στο Ελληνικό Τμήμα του 49ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και μέσα από το οποίο το Φεστιβάλ στρέφει για πρώτη φορά τους προβολείς του στην επόμενη γενιά του ελληνικού σινεμά. Στόχος του Generation Next δεν είναι μια απλή παρουσίαση νέων ταλέντων, αλλά η επί της ουσίας ένταξή τους στο σκελετό του Φεστιβάλ. Με τη λογική αυτή, το καινούριο πρόγραμμα του Ελληνικού Τμήματος δεν περιορίζεται στην προβολή του κινηματογραφικού έργου των σκηνοθετών που συμμετέχουν σ' αυτό. Πέρα από τις μικρού μήκους ταινίες ή ντοκιμαντέρ της ομάδας του Generation Next, που προβάλλονται σε ενιαία προβολή για κοινό και επαγγελματίες, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εντάσσει τους νέους δημιουργούς που παρουσιάζει σε αυτό το πρόγραμμα, σε όλες τις αναπτυξιακές του δράσεις.

■ Το παρόν και το μέλλον...

Δυστυχώς, το 50ο ΦΚΘ πραγματοποιείται μέσα σε ένα «ομιχλώδες» τοπίο με την αποχή των περισσότερων Ελλήνων σκηνοθετών και παραγωγών και με την συμμετοχή μόλις οκτώ. Διαμαρτύρονται με αυτόν τον τρόπο για την μη ψήφιση νομοσχεδίου από το Υπουργείο Πολιτισμού για την ελληνική κινηματογραφία. Για το μέλλον, τα σχέδια των υπευθύνων είναι πολλά. Ο θεσμός πλέον έχει συνδεθεί άρρηκτα με την πόλη της Θεσσαλονίκης και μετά από τα όποια σκαμπανεβάσματα του παρελθόντος, κοιτά με αισιοδοξία το μέλλον. Στόχος του ωραίες κινηματογραφικές ταινίες και περαιτέρω εδραίωση στο διεθνές φεστιβαλικό περιβάλλον. ■

3η διοργάνωση: Δεξίωση στο πλαίσιο της διοργάνωσης

40η διοργάνωση: Η Cathrine Deneuve

42η διοργάνωση: Faye Dunaway - Ανδρέας Βουτσινάς

49η διοργάνωση: Ο Oliver Stone μαζί με την Διευθύντρια του Φεστιβάλ, Δέσποινα Μουζάκη και τον Πρόεδρο του Φεστιβάλ Γιώργο Χωραφά

49η διοργάνωση: Ο Willem Dafoe

48η διοργάνωση: Στιγμιότυπο από το masterclass του John Malkovich

46η διοργάνωση: Francis Ford Coppola (Απονομή Χρυσού Αλεξάνδρου)

Οι φωτογραφίες παραχωρήθηκαν από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης